

Bidrag til den ældste københavnske fransk-reformerte Menigheds Genealogi og Personalhistorie.

Af **Louis Bobé.**

NICOLAS DE RAMBOUILLET DE LA SABLIERE OG HANS SLÆGTNINGE.
— JACOB D'AGAR OG HANS FAMILIE. — ORLOGSKAPTAJN
LECERCLER DE LA MONNERIE OG HANS SLÆGT. — SCHOUTBYNACHT
LA LOUCHE DU PÉRON.

Studiet af de efter Ophævelsen af Ediktet af Nantes 1685 flygtede eller udvandrede Huguenotters Livsskæbner er i rum Tid blevet dyrket i Frankrig, England, Tyskland og Schweiz med en beundringsværdig Energi og Grundighed, som har sat Frugt i flere af Nutidens lødigste genealogiske og personhistoriske Arbejder. Frankrig kan, for blot at nævne enkelte nyere Hovedværker, opvise det imponerende Flidsarbejde af Eug. og Émile Haag: *La France protestante* (I—X) 1846—58, der i alfabetisk Orden opfører Tusinder af Slægter og Personer med korte genealogiske og biografiske Notitser; anden Udgave (I—VI), 1877, er desværre standset ved Ga. Sammenhængende Fremstillinger giver E. Benoit, *Histoire de l'Édit de Nantes* (I—III), Delft, 1693—95; Ch. Weiss, *Histoire des Réfugiés protestants* (I—II), 1853, og det statelige Trebindsværk af O. Douen, *La Révocation de l'Édit de Nantes* (I—III), 1894, med et Myr af Henvisninger til trykte og utrykte Kilder. I **F r a n k r i g** udkommer til Stadighed *Bulletin du protestantisme français*; i Paris, Rue des saints pères 54, findes et *Bibliothèque de l'histoire des protestants français*. I Schweiz udsendes *Bulletin de la société de l'histoire du protestantisme français* og i London *Proceedings of the Huguenot Society* (ikke i vore Biblioteker). Om Huguenotterne i **E n g l a n d** foreligger endvidere D. Agnew, *Protestant exiles from France* (I—III), London, 1871; F. de Schickler, *Les Églises du Refuge en Angleterre* (I—III), Paris, 1892, og Henry Baird, *The Huguenots and the Revocation of the Edicts of Nantes* (I—II), London, 1895. De Reformerte Menigheder i **T y s k l a n d** omhandles i Erman og Reclam, *Memoires pour l'histoire des Réfugiés* (I—V), Berlin 1782, Ed. Muret, *Geschichte der französischen Kolonie in Brandenburg-Preussen*, Berlin, 1885, og R. Béringuier, *Die Stammtafeln der franz. Kolonie in Berlin*, 1887.

De nævnte Værker foruden mange herhen hørende Monografier har hidtil saagodtsom ganske været upaaagtet af danske Kirke- og Personhistorikere, skønt de indeholder mange, for os ikke uinteressante Oplysninger om den herværende fransk reformerte Menigheds Oprettelse og dens Stiftere.

Senest er udkommen en Monografi af Vægt og Værd, Menjot d'Elbenne, Madame de la Sablière, Paris 1923, der omhandler den egentlige Stifter af den københavnske reformerte Sammenslutning, Nicolas Rambouillet de la Sablière (af hvem jeg har givet en kort Levnedsskildring i Dansk Biografisk Lexikon), hans Slægt og flere i denne indgiftede Familie, der har været knyttet til Danmark. Læsningen af denne Bog, hvis Komposition og Grundighed i Kildestudier er lige fremragende, giver mig Anledning til at paakalde Interessen for Studiet af de hertil indvandrede Huguenotslægters Personhistorie og Genealogi.

Medens den reformerte Menighed i Fredericia baade i rent historisk og genealogisk Henseende er omhandlet i flere grundige Kildeskrifter af J. Dalgas og J. Ludwig, foreligger der for København kun Cléments L'Église réformée française de Copenhague (1870), et flittigt og akkurat Lægmandsarbejde, der giver mange, men kun tilfældigt af Kirkens Bøger hentede, nyttige Oplysninger. Børge Jansens De Reformerte i Danmark (1922), der er fremkommet ved pekuniær Støtte fra Enkeltmand indenfor Menighedens Styrelse, unddrager sig Værdsættelse fra alvorlig Forsknings Side. At man netop udfra den stilfærdige reformerte Menighed har valgt en Romanforfatter til sin Historieskriver, er kun et grelt Exempel paa, hvorledes Dilettantisme ofte fremelskes med Tilsidesættelse af positiv Viden og fagmæssigt Studium. Bortset fra, at Forf. ikke har udnyttet Kirkens Arkiv, end ikke dens ældste værdifulde Kirkebog i Landsarkivet, ejheller Rigsarkivet, er de ovennævnte fremmede trykte Kilder ham ubekendte eller anførte som Paradeditater; ligesaa af hjemlige P. W. Beckers orienterende Afhandling: De Reformertes Bosættelse i forskellige evropæiske Lande (Hist. Archiv 1876, I—II), Præsten F. L. Mouriens Levnedbeskrivelser af Menighedens fremtrædende Mænd i det 18. Aarhundrede (Minerva 1804 IV; 1805 I; Iris og Hebe 1807 I, III-IV), der indeholder ikke faa værdifulde og for Menighedens Historie umistelige Træk, tilmed af fængslende Tidskolorit. Bogen frastøder yderligere Læseren ved sit usmagelige Sprog.

Fransk reformert Menighed opviser gennem Tiderne en Række interessante Skikkelser, hvis baade stolte og brogede Livsførelse i høj Grad fortjener en virkelig sagkyndig Behandling, og deres Stamtavler bør ikke savnes i vor genealogiske Litteratur. De følgende Meddelelser maa kun opfattes som et Bidrag til Opgavens Løsning.

København har som oftest kun været Gennemgangsstedet for de hjemløse Flygtninge paa deres Vej til Holland og særlig til England. Douens Værk viser, hvad man ikke før har vidst, den danske Gesandt i Paris *Hennings Meyercrone* som en varmhjertet og uforfærdet Mand, hvis Hus har været Tilflugt og Skjulested for de haardt forfulgte. Menjot d'Elbenne gives os Stof til en Levnedsskildring af *Rambouillet de la Sablières* lødige og sympatiske Personlighed, om hvem de herværende fransk reformerte samlede sig, lige respektindgydende ved sin urokkelige Overbevisning som ved sit ukuelige Livsmod og utrættelige Virke til Gavn for sine Lidelsesfæller.

Nicolas de Rambouillet, Herre til la Sablière, Plessis, Tertre og la Touche, Baron af Lancey og andre Godser i Beauce (ved Chartres), var Søn af den berømte Madrigaldigter *Antoine de Rambouillet* til la Sablière og *du Plessis* og *Marguerite Hessein*, bekendt som *La Fontaines Veninde*. Han fødtes 1656 og blev døbt 10. Febr. s. A. i Charenton, tilbragte sin Ungdom med alvorlige Studier og indgik 20. Juli 1679 i Charenton Ægteskab med den 18-aarige *Louise Madeleine Henry* fra La Rochelle, Datter af *Jacques Henry*, châtelain (Slotsherre) til Cheusses og Coudon. Med hende fik han en aarlig Rente af 30,000 Livres. De boede i Familiehuset *Hôtel Rambouillet* i Gaden *Neuve des Fossés-Montmartre* ved Kirken *Saint-Eustache*, og her fødtes hans to ældste Børn *Renée-Madeleine*, døbt i Charenton 8. Dec. 1680; *Anne Marguerite*, døbt 23. April 1686, og *Marie Henriette*, døbt 8. Dec. 1684. Litterært interesseret stod han i Forbindelse med *Bayle*, hvem han tilskrev kritiske Bemærkninger om forskellige vanskelige Problemer, og besørgede 1680 første Udgave af sin Faders Madrigaler. Ophævelsen af Ediktet af *Nantes* 13. Dec. 1685, der bragte Nød og Elendighed over talløse Familier, ramte ogsaa hans lykkelige Hjem. Medens hans Moder afsvor den reformerte Bekendelse og herfor fik en kongelig Pension, holdt *Rambouillet*, hans Hustru og Søster urokkeligt fast ved deres Tro. I Henhold til Arrestordre af 12. Januar 1686 blev han fængslet i Bastillen, og Hustruen og Søsteren indsat i *Ursulerindernes Kloster*. Allerede 17. Jan. lykkedes det *Rambouillet* at rømme fra Fangenskabet, slippe over Grænsen og ad Omveje at naa København, hvor han blev vel modtaget af Kongen, særlig dog af de landflygtige *Huguenotters Beskytterinde*, *Dronning Charlotte Amalie*. Den 13. Marts blev tre som Kavalerer forklædte Damer, hans Hustru, Frøken *de la Forest*, hans Slægtning, og en Frøken *de Chais* paa grebne, men det lykkedes dem at flygte fra deres Fangevogter. Forinden havde *Rambouillets Hustru* faaet anbragt de to Døtre skjult hos den hollandske Gesandt, efterat *Bedstemoderen* 23. Jan. havde ansøgt om at faa dem optaget hos *Korssøstrene*. Den Mand,

hvem det var betroet at føre dem over Grænsen, blev dog paagrebet, og Flugten stanset¹⁾. Rambouillets Ejendomme blev konfiskeret, men paa Mad. de Maintenons Forbøn fik de to Døtre kort efter overdraget Godserne Sablière, du Plessis-Fevre, Lançé, Tertre og Tronchay-Gallet. Den ældste, R e n é e, gik over til Katholicismen og blev 1701 gift med Charles Trudaine til Montigny, Statsraad og prévôt des marchands og intendant des finances, hvis ældste Søn var Daniel-Charles, den bekendte franske Statsmand »le grand Trudaine«, i hvis Slægt de nævnte Ejendomme nedarvedes. Den anden Datter, A n n e M a r g u é r i t e, døde allerede 1696, 13 Aar gl., medens den yngste, vistnok sammen med sin Guvernante, S u z a n n e T h i b a u l t, i 1686 flygtede til Danmark og blev genforenet med sine Forældre.

I København sluttede Rambouillet sig ved sin Ankomst til forskellige Trosfæller, delvis Slægtninge, der enten tjente i den danske Hær eller var antaget i Dronningens Hoftjeneste.

Ved Dragonadens Iværksættelse i Paris 1681 blev henved 4000 Mennesker, Halvdelen af alle i Staden boende Protestanter, stillet overfor Alternativet, enten at afsværge deres Tro eller at søge Flugten. Kun ganske enkelte ubestikkelige Huguenotter af høj Byrd som Prinsesse Charlotte Amalie af Tarent og den af Frankrig saa fortjente Feltherre Marskal Schomburg gik fri for Forfølgelser. Flere højtstaaende Officerer fik Tilbud om Samvittighedsfrihed, men de afslog det og bad om Tilladelse til at maatte bekende deres Tro udenlands. Blandt dem, der fandt Vej til Danmark, staar øverst i Rang og Byrd Generallieutenant F r é d é r i c C h a r l e s d e L a R o c h e f o u c a u l d, Greve de Roye og Roucy, der 30. Maj 1683 af Kong Christian V. udnævntes til Generalfeltmarskal og Chef for den danske Generalstab samt kort efter blev dekoreret med Elefantordenen. Hans Virksomhed her i Landet er blevet udførligt og kyndigt behandlet af en dansk Krigshistoriker, om der end af de ovenfor nævnte franske Publikationer og diplomatiske Akter vil kunne fremdrages nyt Stof til Belysning af hans Indkaldelse hertil²⁾. I hans Følge var en Række Officerer, af hvilke de fleste kun kort Tid tjente i den danske Hær for siden at søge til England og Holland, hvor der var større Udsigt til at vinde krigerske Lavrbær end i det nevrtrale Danmark³⁾. Der nævnes Brød-

¹⁾ Douen III 431, 471.

²⁾ Douen II 423. Weiss II 285 ff. Han var i Sept. 1685 i Versailles, kom kort efter til Kbhvn. med 4 Skalmejblæsere (Dok. til kgl. Resolutionsbog 1680—86).

³⁾ Mærkes kan især Generalltnt. og Kommandant i København, Gebeimeraad og Kommitteret i Politi- og Kommercekollegiet C h a r l e s D a m a s d e C o r m a i l l o n, † 1712 (Biogr. Lex. IV) og Generalltnt. og Chef for Tropperne i Hærtugdømmerne F r a n ç o i s P o i s s o n Marquis du Mes-

rene de la Barre og deres Tante Marquise de Régnier, Hofdame hos Dronning Charlotte Amalie. Under 5. Maj 1683 udfærdigedes Tilladelse til at gaa i dansk Tjeneste for Marquis la Forest-Susannet og for Henri og Louis de Chivré, et Aar senere (14. April) for Greve Guichard med 12 Tjenere, ligesom Elisabeth de la Fosse¹⁾ 6. Maj fik Bevilling paa at begive sig til Dronningen af Danmark.

Marquis Frédéric de Susannet de la Forest, Søn af Jacques de Susannet og Elisabeth Renée de Limoine, var gift med Elisabeth de Coursillon, Marquise de Dangeau, Datter af Louis de Courcillon Marquis de Dangeau og Charlotte des Noues. Hun var Søster til Philippe de Dangeau, Forf. af den for Ludvig XIV.s Regeringshistorie vigtige *Journal du Marquis de Dangeau*²⁾; la Forest fik kort efter sin Ankomst, 2. Juni 1683, Bestalling som Oberst i dansk Tjeneste, hvervede 1684 et Rytterregiment, i hvilket som Officerer ansattes flere franske reformerte Flygtninge, men som dog kort efter blev nedlagt. Han var derefter nær knyttet til det danske Hof, hvorfor det lykkedes ham at bane Vejen for flere landflygtige Trosfællers Bosættelse i København³⁾. Han forfremmedes 1689 til Generalmajor til Hest og afgik 16. April til England, hvor han i C. S. v. Plessens Sted skulde forblive »a consiliis«, særlig for at forhandle om at skaffe Kong Vilhelm overladt et dansk Hjælpekorps i Krigen mod Frankrig og Jakobiterne, blev 1691 Chef for et af Korpssets Regimenter, deltog med Hæder i Kampene i Irland og Flandern, udnævntes 1694 til engelsk Generallieutenant, forlod 1698 dansk Tjeneste og døde 1701 som kursachsisk Generallieutenant⁴⁾. Det lykkedes ham at faa udleveret sine i Frankrig tilbageblevne Børn, af hvilke den tidligere nævnte Datter Charlotte Elisabeth opholdt sig i Huset hos Meyer crone, hvorfra hun, syg af Feber, undslap 5. Febr. 1686 og naaede Danmark. Hun holdt 22. Sept. 1695 paa Københavns Slot Bryllup med Christian Rodsteen til Gunderslevholm, Generallieutenant over Kavalleriet i Norge, hvid Ridder og senest Kommandant i Rendsborg, død 1728 som den

nil, † 1697 (ib. XI). Jean Louis de Jaucourt de Buissière (Forældre: Philippe de Jaucourt til Villarnoul og Marguerite de Guéribalde), 1684 Ritm. i la Forests Reg., 1685 i l. sjæll. Rytterreg., 1689 i engelsk Sold, 1690 ved Limerick, 1691 Major, 1692 til Flandern, 1697 Oberst t. H., ansøgte 1710 om Forhøjelse af sin Pension † 10. Dec. 1712 i Kbhvn. (R.K.). Jvfr. Douen II 357. Weiss II 294. Haag VI 46.

¹⁾ Død som l. Kammerfrue hos Dronningen i Kbhvn. 24. Juni 1692 (Kbog). Douen II 415. Supplik fra 1680, underskrevet Marquis Louis og Henry de la Barre de Chiuvré (Krigskanc. Supplikationer).

²⁾ Douen II 350, 415, 430, 479. Charlotte Amélie de la Trémouille, ed. R. Mosen, Oldenburg 1892 210—212.

³⁾ Danske Saml. 2 V.

⁴⁾ Der Deutsche Herold 1878.

sidste af sin Slægt¹⁾. Umiddelbart før eller efter sin Afrejse til England havde han den store Sorg at miste to af sine Sønner, *Alexandre Henri* og *Henri*, ved Operahusets Brand paa Amalienborg²⁾. Af La Forests Brødre stod ogsaa i dansk Tjeneste *Jacques Frédéric*, der 1696 var Major, og *Philip Frédéric*, 1686 Ritmester i 3. jydsk Reg. Rytteri, 1688 Kaptajn og Kompagnichef i Livgarden til Fods, falden 29. Aug. 1690 ved Stormen paa Limerick.

Ved la Forests Indflydelse kom to af Rambouilletts Hustrus Sødskende til Danmark. Den 18-aarige *Vincent Gédéon Henry de Cheusses* blev 1683 Ritmester ved hans Regiment og Kammerjunker hos Dronning Charlotte Amalie, naaede efterhaanden op til at blive Chef for 3. jydsk Rytterregiment (1710), hvid Ridder og Generallieutenant; hans Søn *Frédéric Henry* († 1773) var Gesandt i Berlin, St. Petersborg og Haag samt hvid Ridder, gift 1732 m. *Sophie Ernestine Louise de Susannet de la Forest*, Datter af Kammerjunker hos Hertug Georg Ludvig af Braunschweig-Lüneburg S. de la F. (Søn af Generalen). Søsteren *Henriette Henry* blev Hofdame hos Dronning Charlotte Amalie, ægtede 1700 Overjægermester, Geheimekonferensraad *Frederik v. Gram* og døde allerede 1704³⁾. Mad. Rambouilletts og de to Søkende de Cheusses' Moder *Renée de Lauzeré*, der ved Ediktets Ophævelse var bleven interneret i et Kloster i Paris, hvorfra hun flygtede til Danmark, døde 1688 i København⁴⁾.

For at vende tilbage til Rambouillet maa Oplysninger om hans Virksomhed for Menigheden indadtil søges i dens ældste Forhandlingsprotokol »Acta consistorii eccl. ref. havn.«, der paabegyndtes 31. Maj 1687, da han valgtes til Ældste for Medlemmerne af den franske Nation. S. A. døbtet her 10. Febr. (gl. Stil) hans 8. Febr. fødte Datter *Charlotte Emilie*, der kun blev 14 Dage gl. og bisattes 23. Febr. paa Helligaands Kirkegaard. 1688 udnævntes han til Etatsraad og begav sig, i Følge Kongens Befaling til Grev Conrad Reventlow, i Slutningen af Aaret til England, hvor han opholdt sig i London, beskæftiget med Forhandlinger om at drage derværende, fra Frankrig flygtede huguenottiske Købmænd og Haandværkere til Danmark for at bringe Manufaktur og Handel i Blomst. Under 10. April 1690 tildeltes der ham i aarlig Pension 500 Rdl. Efter Rambouilletts egne Ord arbejdede han med al mulig

¹⁾ E. v. Kielmansegg, Briefe des Herzogs Ernst August an J. F. D. v. Wendt, 1902, 227. Test. Sjæll. Reg. 1713.

²⁾ Louis Bobé, Operahusets Brand paa Amalienborg 1689, 1889.

³⁾ Efterl. Reventlowske Pap. VIII 402.

⁴⁾ Kirkebogen: Renée de Lauzerée veuve de Jacques Henri de Cheusses enterrée le mois de nov. 1688.

Flid paa denne Sag og vilde have gennemført den, hvis hans Anstregelser ikke var blevet overflødige ved et Rescript af 1690, der indskrænkede de Privilegier, Kongen i 1685 havde bevilget de Reformerede, der vilde bosætte sig i de danske Stater. Han beklager, at flere Familier, der var i Færd med at indskibe sig, nødtes til at opgive deres Forehavende og lade deres Gods bringe tilbage, som allerede var bragt ombord i de Skibe, der skulde føre dem over. Denne Modgang krydsede alle hans Planer, men forhindrede dog ikke, at nogle Købmands- og Haandværkerfamilier meldte sig og etablerede sig i København¹⁾.

Hjemvendt til Danmark havde han i den nye reformerede Kirke 10. Jan. 1691 til Daaben én den 7. i s. M. født Søn, kaldet *A n t o i n e*. I de følgende Aar boede han vistnok til Stadighed i København, da han har indtegnet sig som Fadder i Dec. 1693 og i Okt. 1694. I 1698 lod han 8. Juli en Dagen før født Søn døbe, der fik Navnet *C h a r l e s G u i l l a u m e*. Aaret efter blev han Medlem af en Kommission til Forbedring af de Reformeredes Kaar i Danmark. 1702 traadte han tilbage fra sit Hverv som Ældste ved Menigheden og blev 1706 afskediget fra dansk Tjeneste med det Vidnesbyrd, at han i alle de ham overdragne Kommissioner og Forretninger havde varetaget Kongens Interesser til fuldkommen Tilfredshed.

Vistnok allerede 1700 — Menighedens ældste Kirkebog opgiver, mærkeligt nok, hans Dødsaar til 1702 — havde han forladt København for stedse og bosat sig i London, hvor han vedblev at ofre sig for sine betrængte Trosfæller. I Aarene 1703—04 var han Uddeler af »*la Royale Bonté*«, og 1718—20 Direktør for det franske Hospital de la Providence i London. Kong Georg I. benaadede ham i 1716 med en aarlig Pension af 150 livres (8750 frcs.), som hans efterlevende Hustru beholdt i sin Enkestand 1723—31. I 1717 opsatte Rambouillet i Overvær af Pastor Philippe Mesnard sit Testamente, der giver et værdifuldt Indblik i hans stolte og rene Karakter. Han bekender at ville dø i den Tro, for hvilken han har ofret alt. Alle hans Ejendomme var bleven tillagt hans Datter, Mad. Trudaine, der allerede som Barn blev unddraget hans Æmhed, og han bad hende nu om, saavidt det stod i hendes Magt, at genindsætte sin Moder og Sødskende i alle de Rettigheder, der saa uretfærdigt var blevne ham frataget, for at hun derved kunde lette sin Samvittighed. Rambouillet levede endnu 1718, men var død 1723; hans Enke døde i 1734 mellem 27. Januar, da hun opsatte sit Testamente, og 25. Februar.

Af deres øvrige Børn fulgte *M a r i e H e n r i e t t e*, der i 1700 var til Stede ved sin Kusines Bryllup med F. v. Gram, Forældrene

¹⁾ Efterl. Reventlowske Pap. VIII Till. S. 51.

til England og ægtede her i 1713 en Huguenot, Louis Chevaleau de Boisragon fra Poitou, Oberstlieutenant i engelsk Tjeneste. Af de i København fødte Sønner blev Antoine Gédéon sin Faders Efterfølger som Direktør for det franske Hospital og døde 1750 ugift i Haag i Statholderen Prins Vilhelm af Oraniens Tjeneste, medens Charles Guillaume døde 1746 som Oberst i den engelske Garde, og med ham udsluktes Slægten Rambouillet i Mandsstammen¹).

I Forbindelse med Familien Rambouillet staar tilbage at omtale den tidligere nævnte Præst Philippe Mesnard, der fulgte den trofast i alle dens Omskiftelser. Han var indtil 1685 Præst i Saintes, ankom i Oktober s. A. til Kbhvn. sammen med flere landflygtige Trosfæller, afholdt den første Gudstjeneste 18. Nov. i et privat Hus og prædikede første Gang fra 11. Okt. 1689 i Kirken, dog kun som anden Præst under den i Foraaret 1686 hertil ankomne Jean la Placette. Mesnard forlod i 1699 København, var 1717 Præst ved det franske Kapel Saint James du Palais, senere Uddeler ved la Royale Bonté og Sekretær ved det franske Hospital. Han døde i 1737.

Næst efter Rambouillet har af hertil indvandrede adelige Huguenotter den bekendte Maler Jacob d'Agar størst Fortjeneste af den herværende franske Menigheds tidligste Organisation, navnlig ved en af ham 1685 i Brandenburg iværksat Pengeindsamling, der gav et godt Udbytte.

Jacob d'Agar²) var Søn af en i 1626 omvendt Dominikaner Paul Agar eller de Agard og dennes anden Hustru Jeanne Pelletier. Han fødtes 1642 i Paris og blev døbt 28. Juni s. A. i Charenton, uddannede sig i Malerkunsten og blev 1675 Medlem af det franske Akademi, men forlod allerede 1680 som ivrig Reformert sit Fædreland. Aaret efter findes han optaget i Listen over de af Kongen af England naturaliserede, i London bosiddende Huguenotter. I 1683 blev han dansk Hofkonterfejer (premier peintre du Roi) og tillige Kammerjunker hos Dronning Charlotte Amalie. I Aarene 1685—86 var han Ældste og Generaldeputeret for den reformerte Menighed. Han døde 16. Nov. 1715 i Kbhvn., 73 Aar, 9 Mdr., begravet 22. Nov. paa de Reformertes Kirkegaard. Gift 1° med Marie Picard, † før 1674, Datter af Jean Michael Picard, »peintre ordinaire du Roi« ved det kgl. Akademi for Maler- og Billedhuggerkunst i Paris; 2° April 1675 i Charenton, da han boede i Rue de Richelieu, paroisse S. Roch, med Madeleine

¹) Menjot d'Elbenne 216. Proceedings of the Huguenot Society VI, 43-49.

²) Underskriver sig Jacob d'Agar til Adskillelse fra Broderen Jacques d. A. (f. 1643), Oberst i hollandsk Tjeneste (Geh. Registratur 1685 f. 270 f. d'Agars Opt. i Fr. Ref. Kirkes ældste Bog).

le Jeune fra Borneblanche i Normandiet, Enke efter Jean Berthelin¹⁾; hun fik 1689 og 1691 Rejsepas til England²⁾.

Af første Ægteskab havde d'Agar Datteren Anne, f. 1667; Charles, f. 1669, døbt 15. Febr., dansk Kammerjunker, fik 1691 Pas til England, og Gabriel, f. 1670, var 1687 Page hos Kurfyrsten af Brandenburg. Hans Børn af andet Ægteskab var:

1. Susanne, f. 17. Febr. 1677 i Paris, dbt. 24. s. M. i Charenton, fik 1716 med Søsteren Marie anvist en aarlig Pension af Postkassen paa 200 Rdl., † 28. Jan. 1748 i Kbhvn.; var 1701 frugt-sommelig ved Kaptajn i Marine Regimentet Nicolas Formont, der i en Revers, udstedt i Dresden 1. April s. A. og stad-fæstet 14. Maj af Kongen, anerkendte hende som sin Hustru. Han døde 1702 i Verona, hvorefter hans Moder Marie Girardot (død under Pesten 1711 i København), Enke efter den kgl. Kommissær og bekendte Bankier i Paris Nicolas Formont d. Æ. († 12. Febr. 1695 i Kbhvn.), i 1707 oprettede Testamente til Fordel for sin Søn Nicolas' Datter Marie Madeleine (døbt 17. Maj 1701 i Fransk ref. Kirke, † 10. Juni 1739 i Kbhvn., g. 30. Juli 1723 m. Admiral Gaspar Frédéric le Sage de Fontenay, f. 1693, † 1769, (Søn af Antoine le Sage de Fontenay, der 1684 blev Ltnt. i sjæl-landske nat. Inf. Reg., † 1700, gift m. Mds. Dreincourt) og Datteren Marie, viet 28. Dec. 1695 til Købmand Pierre Poumeau (Søn af Borger og Købmand i Bergerac i Guienne André Poumeau og Anne Belivier³⁾).

2. Marie, f. 23. April 1678 i London, døbt i St. Martins Church, 1712 Daabsvidne i London, † 9. Maj 1737 i Kbhvn.

3. Jacques (James), f. 28. April 1681, 1700 Fændrik i Marine Reg., 1701 Sekltnt., 1708 Prltnt., lagt for Had ved Regimentet, hvorfor Faderen 1709 ansøgte om hans Forflyttelse, undveg 1712 paa Marchen til Stralsund.

Af Huguenotter, der 1683 kom hertil med en fransk Flaade, indtraadte i den danske Marine og hørte til den herværende ældste franske Menighed, skal fremhæves to, der begge var hjemmefødte i Provinsen Saint-Ouen.

¹⁾ Douen III 308.

²⁾ Hun havde af første Ægteskab Sønnen Jean Berthelin, f. 7. Aug. 1665 i Quevilly ved Rouen, blev 1686 Kadet i Livgarden t. F., 1687 Fændrik i Marine Reg., 1691 Sekltnt., 1693 Prltnt., † 13. Juni 1704. gift m. Johanne Sidenborg,

³⁾ Louis Bobé, Frederiksberg Slot, 93. Sjæll. Reg. 1701, 115 (Indlæg) og 1707, 93. Om Familien Formonts Flugt: Douen III 341. Haag, La France Prot. 2. Udg. 1877 I, 46 ff. Krigskanc. Ref. Sager se 1709, 4. Febr. § 5.

SAMUEL LE CERCLER DE LA MONNERIE (Forældre: Samuel le Cercler de la M. fra Île de Ré og Catharine de l'Estrille), f. 1665; blev 1683 (6. Nov.) Ltnt., 1697 Kaptltnt., 1703 Kaptajn, dim. 1711, † 6. Maj 1714, bgr. 9. s. M. fra Ref. Kirke, gift 1° m. Elisabeth Doucet † 1700; 2° 11. Maj 1701 (R.K.) i Kbhvn. m. Judithe Henriette de Briand de Crèveœur (Forældre: Parlamentsadvokat i Paris Jacques de B. d. C. og Marie Sainson), f. 1675, † 9. Juni 1743 i Kbhvn. (R.K.). — Børn af første Ægteskab:

1. Charles Samuel, f. 1. Dec. 1689 i Kbhvn.
2. Philippe Renée, f. 13. Marts 1691 smst., var 1701 i England.
3. Marie, f. 2. Marts 1694 i Kbhvn.
4. Gédéon Samuel, f. 22. April 1696 smst., 1710 Kadet, 1719 Seklnt., 1725 Premltnt., † 1. Maj 1728 i Kbhvn., bgr. 3. s. M. (R.K.).
5. Elisabeth, f. 29. Juli 1698 i Kbhvn.
6. Théodore, f. 5. Febr. 1700 i Kbhvn.

Af andet Ægteskab:

7. Abigaël Marie, f. 4. Okt. 1702 i Kbhvn.
8. Anna Margrethe, f. 1704 i Kbhvn., dbt. 30 Okt.
9. Jean Isaac, f. o. 1705, 1720 Kadet, 1732 Seklnt., 1740 Prltnt., † 24. Juli 1753 i Kbhvn., gift 4. Maj 1736 m. Sybille Sophie Dörck (Fader: Daniel D.), † 1762 i Kbhvn., 46 Aar, bgr. fra Holmens Kirke. — Børn:

- A. Christian Frederic, f. 1737 i Kbhvn., dbt. 7. Maj.
- B. Samuel Daniel, f. 1738 i Kbhvn., dbt. 8. Maj
- C. Dorothea Beate, f. 1739 i Kbhvn., dbt. 28. April (Holmens K.), † 24. Sept. 1814, gift 28. Febr. 1764 i Kbhvn. (Holmens K.) m. Oberstltnt. i vesterlenske nat. Inf. Reg., russisk Oberst François Maximilian de Clozel, † 27. Jan. 1772.
- D. Judithe Caroline, f. 6. Febr. 1741 i Kallundborg, † 19. Okt. 1805 i Kbh., gift 15. Marts 1766 m. Oberstltnt., Finansraad Adolph Frederik von Restorff, f. 17. Maj 1735 i Eutin, † 14. Aug. 1786 i Trankebar.
- E. David Elias, f. 21. Maj 1743 i Kallundborg, 1755 Kadet, afsk. 1765 paa Grund af slet Opførsel.
10. Jacques f. 12. Juli 1712 i Kbhvn., dbt. 17. (R.K.).

ARMAND LA LOUCHE DU PÉRON, f. 1654 i Saintonge; var 1671 i Vestindien med et Kompagniskib fra La Rochelle, deltog 1672—76 i Kampene mellem Englænderne og Hollænderne, 1682 til Koffardis, 1683 (26. Maj) Ltnt. i Aarstjenesten, 1691 Kaptajn, 1697 Kommandørkaptajn, 1701 Kommandør, 1704 Schoutbynacht, † 27. Sept. 1706 paa Kbhvns. Rhed ved Drukning. Gift 21. Dec. 1691 i Kbhvn. (R.K.) m. Jeanne Guenon¹⁾.

¹⁾ Haag, La France prot. 1. Udg. VI 460. Admiralitetets Skifteprot. 1700—02, f. 167 (ved Hr. Arkivar E. Marquard). Tidsskr. f. Søvæsen 1861, 250. Efterl. Reventlowske Pap. VI 510; VII 488; VIII T. 136.

Tilf. til ovenstaaende Literaturhenvisninger: Fransk-lutherska församlingens kyrkebok i Stookholm 1688—1791 i Svenska Autograf-Sällskapets Tidsskr. 1893.